[2022] 15 எஸ்.சி.ஆர் 516

திருமூர்த்தி வாசனை திரவியங்கள் (பி) லிமிடெட் மூலமாக

அதன் இயக்குனர் திரு பிரதீப் குமார் அகர்வால்

–எதிர்–

டெல்லி என்.சி.டி. அரசு மூலமாக

அதன் முதன்மைச் செயலாளர் (நிதி) மற்றும் பலர்

(உரிமையியல் மேல்முறையீடு எண்.8486/2011)

செப்டம்பர் 19, 2022

[மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. இந்திரா பானர்ஜி,

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. சூர்யா காந்த்,

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. எம். எம். சுந்தரேஷ்,

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. சுதான்ஷு துலியா

மற்றும்

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. ஹேமந்த் குப்தா]

வரி/வரிவிதிப்பு – கலால் வரியின் கூடுதல் கடமைகள் (சிறப்பு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பொருட்கள்) சட்டம், 1957 – மத்திய கலால் சட்டம், 1944 – டெல்லி விற்பனை வரி சட்டம், 1975 – உத்தரப் பிரதேச வர்த்தக வரிச் சட்டம், 1948 – தமிழ்நாடு பொது விற்பனை வரிச் சட்டம், 1959 – புகையிலை மற்றும் குட்கா அடங்கிய பான் மசாலா, கலால் வரி (சிறப்பு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பொருட்கள்) சட்டத்தின் முதல் அட்டவணையில் உள்ள உள்ளீட்டின் கீழ் 1975 சட்டம் மற்றும்/அல்லது 1948 சட்டம் மற்றும்/அல்லது 1959 சட்டத்தின் கீழ் அரசால் வரி விதிக்கப்படுமா – முடிவு

: மத்திய கலால் சட்டம், 1944 இன் கீழ் விதிக்கப்படும் ஆயத்தீர்வைக்கு மேலதிகமாக, சில சரக்குகள் மீது கூடுதல் ஆயத்தீர்வைகள் விதிப்பதற்கும், வசூலிப்பதற்கும் வகை செய்வதற்காக கூடுதல் ஆயத்தீர்வைகள் (சிறப்பு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சரக்குகள்) சட்டம் இயற்றப்பட்டுள்ளது – கூடுதல் கலால் வரிகள் (சிறப்பு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சரக்குகள்) சட்டத்தின் கீழ் சரக்குகளுக்கு வரி விதிக்கப்பட்டவுடன், மாநில சட்டத்தின்படி அதே சரக்குகளுக்கு மாநில அரசு விற்பனை வரி விதிக்க முடியாது – கோத்தாரி தயாரிப்புகள் வரிசை வழக்குகளுக்கும், ஆக்ரா பெல்ட்டிங் வரிசை வழக்குகளுக்கும் இடையே எந்த முரண்பாடும் இல்லை – முரண்பாடுகள் ஏதும் இல்லாததால், அரசமைப்பு அமர்வின் முன் விசாரணைக்கு அனுப்புவது தகுதியற்றது என்பதால், வழக்குகள் வழக்கமான அமர்வின் முன் முடிவுக்கு வைக்கப்படலாம்.

இந்திய அரசமைப்புச் சட்டம் – சரத்து 145– முன்தீர்ப்பு முறைஏற்பு கோட்பாடு – முன்வழக்கு தீர்ப்பு முறைகளின் கோட்பாடு – முந்தைய தீர்ப்பை மீறுவதற்கான வழிகாட்டுதல்கள் – முடிவு : **மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. இந்திரா பானர்ஜி (மாண்புமிகு நீதிபதி திரு.இந்திரா பானர்ஜி தனக்கும் மாண்புமிகு திரு நீதிபதி திரு சூர்யா காந்த், மாண்புமிகு திரு நீதிபதி எம்.எம் சுந்தரேஷ் மற்றும் மாண்புமிகு நீதிபதி திரு சுதான்ஷு துலியா சார்பாகவும் வழங்கிய தீர்ப்புரை):** இந்த கேள்விக்கு, (2021) 8 ஜேடி 337 இல் அறிக்கையிடப்பட்ட டாக்டர் ஜெய்ஸ்ரீ லக்ஷ்மண் ராவ் பாட்டீல் –எதிர்– மாண்புமிகு முதலமைச்சர் மற்றும் பலர் என்ற வழக்கில் உச்சநீதிமன்றத்தின் அரசமைப்பு அமர்வினால் தீர்வலிக்கப்பட்டதைக் கருத்தில் கொண்டு, இந்நீதிமன்றம் கேள்விக்கு பதிலளிக்க வேண்டிய

அவசியமில்லை – சரத்து 145 (5) இன் படி, விசாரணையின் போது பெரும்பான்மையான நீதிபதிகளின் ஒப்புதல் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு அல்லது கருத்தாக கருதப்படும் – பெரும்பான்மை நீதிபதிகளின் எண்ணிக்கையைப் பொருட்படுத்தாமல், குறைந்த எண்ணிக்கையிலான அமர்வின் முடிவை விட அதிக எண்ணிக்கையைக் கொண்ட அமர்வின் பெரும்பான்மை முடிவு மேலோங்கி நிற்கும் – **மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. ஹேமந்த் குப்தா (உடன்படுகிறார்)**: அதிக உறுப்பினர்களைக் கொண்ட அமர்வு வழங்கும் தீர்ப்பு, குறைந்த அல்லது சமமான உறுப்பினர்களைக் கொண்ட எந்தவொரு அடுத்தடுத்த அமர்வுக்கும் கட்டாயமாகும் – ஒரு குறிப்பிட்ட கருத்தை ஏற்றுக்கொண்ட நீதிபதிகளின் எண்ணிக்கையல்ல, அமர்வின் பலமே முக்கியமானது என்று குறிப்பிடப்படுகிறது – குறைந்த எண்ணிக்கையிலான அமர்வு, அதிக எண்ணிக்கையிலான அமர்வு எடுத்த சட்டக் கண்ணோட்டத்தில் உடன்படவோ அல்லது மாறுபடவோ முடியாது – எனவே, ஒரு குறிப்பிட்ட கருத்தை கொண்ட நீதிபதிகளின் எண்ணிக்கையானது பொருத்தமற்றது, ஆனால் அமர்வின் வலிமை தீர்ப்பின் கட்டுப்படுத்தும் தன்மையை தீர்மானிக்கிறது.

டாக்டர் ஜெய்ஸ்ரீ லக்ஷ்மண் ராவ் பாட்டீல் –எதிர்– மாண்புமிகு முதலமைச்சர் மற்றும் பலர் **(2021) 8 எஸ்சிசி 1 : (2021) 8 ஜேடி 337;** தாவூதி போரா சமூகத்தின் மத்திய வாரியம் மற்றும் ஒருவர் –எதிர்– மகாராஷ்டிர மாநிலம் மற்றும் ஒருவர் **(2005) 2 எஸ்சிசி 673 : [2004] 6 சப்ளிமெண்ட் எஸ்.சி.ஆர் 1054;** இந்திய ஒன்றியம் மற்றும் ஒருவர் –எதிர்– ரகுபீர் சிங்(இறந்தவர்) சட்டப்படியான சார்பற்றுநர்கள் மூலமாக

முதலானோர் (1989) 2 **எஸ்சிசி** 754 : [1989] 3 **எஸ்.சி.ஆர்** 316 – **பின்தொடரப்பட்டது.**

கோத்தாரி புராடக்ட்ஸ் லிமிடெட் –எதிர்– ஆந்திரப் பிரதேச மாநிலம் (2000) 9 **எஸ்.சி.சி** 263 : 2000 (3) **ஜே.டி** 554; மத்திய விற்பனை வரி –எதிர்– ஆக்ரா பெல்ட்டிங் ஒர்க் (1987) 3 **எஸ்.சி.சி** 140 : [1987] 3 **எஸ்.சி.ஆர்** 93 – **விவாதிக்கப்பட்டது.**

சாந்தி வாசனை திரவியங்கள் –எதிர்– இந்திய ஒன்றியம் மற்றும் பலர் (2018) 11 **எஸ்சிசி** 305 : [2017] 8 **எஸ்சிஆர்** 711; இந்திய ஒன்றியம் – எதிர்– ரகுபீர் சிங் (1989) 2 **எஸ்.சி.சி** 54 : [1989] 3 **எஸ்.சி.ஆர்** 316; நிங்கப்பா ராமப்பா குர்பார் –எதிர்– பேரரசர் 1941 **எஸ்சிசி ஆன்லைன் பம்பாய்** 41 : **ஏஐஆர்** 1941 **பம்பாய்** 408; உச்சநீதிமன்றத்தில் பதிவு செய்யப்பட்ட வழக்குரைஞர்கள் சங்கம் –எதிர்– இந்திய ஒன்றியம் (2016) 5 **எஸ்சிசி** 1 : [2015] 13 **எஸ்சிஆர்** 1; ஹார்ப்பர் –எதிர்– தேசிய நிலக்கரி வாரியம் [1974] **கியூபி** 614; மகாலட்சுமி ஆயில் மில்ஸ் – எதிர்– ஆந்திரப் பிரதேச மாநிலம் (1989) 1 **எஸ்சிசி** 164 : [1988] 2 **சப்ளிமெண்ட்** **எஸ்.சி.ஆர்** 1088; காட்ஃப்ரே பிலிப்ஸ் இந்தியா லிமிடெட் –எதிர்– உ.பி. மாநிலம் (2005) 2 **எஸ்சிசி** 515 : [2005] 1 **எஸ்சிஆர்** 732; ஒரிசா மாநிலம் –எதிர்– ராதே ஷியாம் குடாகு தொழிற்சாலை (2018) 11 **எஸ்சிசி** 505; குலாப்சந்த் ஹரேக்சந்த் – எதிர்– மேற்கு வங்காள மாநிலம் 1984 **எஸ்சிசி ஆன்லைன் கல்** 274; ரிலையன்ஸ் டிரேடிங் கம்பெனி, கேரளா –எதிர்– கேரள மாநிலம்

(2011) 15 எஸ்.சி.சி 762; விற்பனை வரி அதிகாரி, செக்டர்–IX, கான்பூர் –எதிர்– பால் பொருட்கள் கொடுக்கல் வாங்கல் மற்றும் ஒருவர் **(1994) சப். 2 எஸ்.சி.சி 639;** பீகார் மாநிலம் மற்றும் பலர் –எதிர்– கிருஷ்ண குமார் கப்ரா மற்றும் ஒருவர் (1997) 9 **எஸ்சிசி 763 – குறிப்பிடப்பட்டது.**

குஜராத் மாநிலம் –எதிர்– கோர்தண்டாஸ் கேஷவ்ஜி காந்தி மற்றும் பலர் **ஏஐஆர் 1962 குஜராத் 128 – ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.**

<u>பார்வையிடப்பட்ட தீர்முடிவுகள்</u>

<u>மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. இந்திரா பானர்ஜி அவர்களின் தீர்ப்புரையில்</u>

[2017] 8 எஸ்சிஆர் 711	குறிப்பிடப்பட்டது	பத்தி 2
[1989] 3 எஸ்சிஆர் 316	குறிப்பிடப்பட்டது	பத்தி 3
[1987] 3 எஸ்சிஆர் 93	விவாதிக்கப்பட்டது	பத்தி 4
[2015] 13 எஸ்சிஆர் 1	குறிப்பிடப்பட்டது	பத்தி 4(ii)
[1988] 2 சப். எஸ்சிஆர் 1088	குறிப்பிடப்பட்டது	பத்தி 6
[2005] 1 எஸ்சிஆர் 732	குறிப்பிடப்பட்டது	பத்தி 7

<u>மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. ஹேமந்த் குப்தா அவர்களின் தீர்ப்புரையில்</u>

[2004] 6 சப். எஸ்சிஆர் 1054	பின்தொடரப்பட்டது	பத்தி எஃப்
[1989] 3 எஸ்சிஆர் 316	பின்தொடரப்பட்டது	பத்தி எஃப்

உரிமையியல் மேல்முறையீட்டு அதிகாரவரம்பு : உரிமையியல் மேல்முறையீடு எண்.8486/2011.

நியூ டெல்லியுள்ள டெல்லி உயர்நீதிமன்றத்தின் நீதிப்பேராணை மனு (உ) எண்.2925/2005 இல் 05.04.2006 தேதியிடப்பட்ட தீர்ப்புரை மற்றும் உத்தரவிலிருந்து எழுகிறது.

உடன்

உரிமையியல் மேல்முறையீடு எண்கள். 8485, 8487, 8496–8501, 8502/ 2011, 8617, 10374–10379/2014, 8488, 8491–8494, 8495/2011, சிறப்பு அனுமதி மனு (உ) எண்.33322/2017.

மேல்முறையீட்டாளருக்காக – திரு. துருவ் அகர்வால், மூத்த வழக்குரைஞர், நளின் தல்வார், பிரவீன் குமார், நிஷித் அகர்வால், செல்வி. சுனைனா குமார், திருமதி கனிஷ்கா மிட்டல், மாதவ் பாட்டியா, துருவ் சுரானா, ஷ்ரேஷ்த் ஆர்யா, ஆதித்யா பாண்டே, செல்வி பாரதி தியாகி, பவன்ஸ்ரீ அகர்வால், திருமதி சவுமியா தன்கர், திருமதி பிரபா சுவாமி, நிகில் சுவாமி, திருமதி திவ்யா சுவாமி, செல்வி உபாசனா அகர்வால், விபின் குமார் ஜெய், ஜி. பிரகாஷ்.

எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களுக்காக – துஷார் மேத்தா, உதவி தலைமை வழக்குரைஞர், என்.வெங்கட்ராமன், கூடுதல் உதவி தலைமை வழக்குரைஞர், அரிஜித் பிரசாத், கே.ராதாகிருஷ்ணன், மூத்த வழக்குரைஞர்கள், ரூபேஷ் குமார், ஜோஹெப் ஹுசைன், கனு அகர்வால், வி.சி.எஸ்.பாரதி, எச்.ஆர்.ராவ், ராகவ், முகேஷ் குமார் மரோரியா, குர்மீத் சிங் மக்கர், டி.எஸ். சபரிஷ், விஷ்ணு உன்னிகிருஷ்ணன், திருமதி ஷிவானி

ஜெனா, ஷங்கர், எம். யோகேஷ் கன்னா, பக்தி வர்தன் சிங், விகாஸ் சிங் ஜங்ரா, அமித் குமார் பதக், துஷார் தரேஜா, ஆர். நெடுமாறன்.

நீதிமன்ற தீர்ப்புரைகள் *(பதிப்பு குறிப்பு: இவ்வழக்கில் இரண்டு தனித்தனி தீர்ப்புரைகள் இருந்தன – ஒன்று மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு.இந்திரா பானர்ஜி தனக்கும் மாண்புமிகு திரு நீதியரசர் திரு சூர்யா காந்த், மாண்புமிகு திரு நீதியரசர் எம்.எம் சுந்தரேஷ் மற்றும் மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு சுதான்ஷு துலியா சார்பாகவும் வழங்கிய தீர்ப்புரை; மற்றும் மாண்புமிகு நீதியரசர் ஹேமந்த் குப்தா வழங்கிய மற்றொரு தீர்ப்புரை.) மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. இந்திரா பானர்ஜி மற்றும் மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. ஹேமந்த் குப்தா ஆகியோரால் பகரப்பட்டது.

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. இந்திரா பானர்ஜி அவர்களால் பகரப்பட்ட தீர்ப்புரை :

1. இம்மேல்முறையீட்டு தொகுப்புகளில் எழுப்பப்பட்ட முக்கிய கேள்வி என்னவென்றால், புகையிலை மற்றும் குட்கா அடங்கிய 'பான் மசாலா', 1957 ஆம் ஆண்டின் கூடுதல் கலால் வரி (சிறப்பு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பொருட்கள்) சட்டத்தின் (இதில் இதன்பிறகு 'கூ.க.வ' சட்டம் என்று குறிப்பிடப்படும்) முதல் அட்டவணையில் உள்ளிடப்பட்ட, டெல்லி விற்பனை வரிச் சட்டம் 1975 மற்றும்/அல்லது உத்தரபிரதேச வர்த்தக வரிச் சட்டம் 1948 மற்றும்/அல்லது தமிழ்நாடு பொது விற்பனை வரிச் சட்டம், 1959 இன் கீழ் மாநில அரசால் வரி விதிக்கப்படுகிறதா என்பதுதான்.

2. சாந்தி வாசனை திரவியங்கள் –எதிர்– இந்திய ஒன்றியம் மற்றும் பலர் (2018) 11 எஸ்சிசி 305 என்ற வழக்கில், இந்நீதிமன்றத்தின் நீதியர் அமர்வு கருத்துரைத்ததாவது :–

> "12. ஒருபுறம் கோத்தரி தயாரிப்புகள் [கோத்தாரி புராடக்ட்ஸ் லிமிடெட் –எதிர்– ஆந்திரப் பிரதேச மாநிலம், (2000) 9 எஸ்.சி.சி 263], ராதேஷ்யாம் குடக்கு தொழிற்சாலை [ஒரிசா மாநிலம் –எதிர்– ராதேஷ்யாம் குடாகு தொழிற்சாலை, (2018) 11 எஸ்.சி.சி 505 : (1988) 68 எஸ்டிசி 92 (எஸ்சி)] மற்றும் ரிலையன்ஸ் டிரேடிங் கம்பெனி [ரிலையன்ஸ் டிரேடிங் கோ. –எதிர்– கேரள மாநிலம், (2011) 15 எஸ்.சி.சி 762] ஆகிய வழக்குகளின் தீர்ப்புரைகளுக்கும், மறுபுறம் இரண்டு பிற தீர்ப்புரைகளால் பின்பற்றப்பட்ட ஆக்ரா பெல்டிங் பணிகள் [மத்திய விற்பனை வரி –எதிர்– ஆக்ரா பெல்ட்டிங் பணிகள், (1987) 3 எஸ்.சி.சி 140 : 1987 எஸ்.சி.சி (வரி) 233] என்ற வழக்கின் தீர்ப்புரைக்கும் இடையே நேரடி முரண்பாடு இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இரு தரப்பிலும் மூன்று நீதிபதிகள் கொண்ட அமர்வின் தீர்ப்புரைகள் உள்ளன என்பதை முன்னதாக நாங்கள் குறிப்பிடுகிறோம் ..."

3. அமர்வு மேலும் கருத்துரைத்ததாவது :–

"13. ... இந்த வழக்கின் மற்றொரு சுவாரஸ்யமான அம்சம் என்னவென்றால், எஸ்.சி.ஆர் பக்.335–37: எஸ்.சி.சி பக்.777–78, பத்தி 27 இல் அறிக்கையிடப்பட்ட இந்திய ஒன்றியம் –எதிர்– ரகுபீர் சிங் (1989) 2 எஸ்சிசி 754; (1989) 3 எஸ்.சி.ஆர் 316, என்ற வழக்கின் தீர்வுக்குப் பிறகு, இந்த நீதிமன்றத்தின் நீதியரசர்கள் வெறும் வசதிக்காக நீதியர் அமர்வு மற்றும் மூன்று நீதிபதிகளைக் கொண்ட அமர்வில் அமர்ந்து வழக்குகளை விசாரிப்பதில்லை, ஆனால் அதிக எண்ணிக்கை கொண்ட ஒரு அமர்வு குறைந்த பலம் கொண்ட அமர்வை விட மேலோங்கி நிற்குமா என்பதுதான். இந்த நீதிமன்றத்தால் பயன்படுத்தப்பட்ட முன்னுதாரணக் கோட்பாடு எண்ணிக்கையின் விஷயமாக இருக்க வேண்டுமானால், சுவாரஸ்யமாக, நிங்கப்பா ராமப்பா குர்பர் – எதிர்– பேரரசர் எஸ்.சி.சி ஆன்லைன் பம்பாய் 41 : ஏ.ஐ.ஆர்.1941 பம்பாய் 408 என்ற வழக்கில் தலைமை நீதியரசரான திரு.பியூமாண்ட் தீர்வளித்ததைப் போல, சட்டத்தின் நிலை பின்வருமாறு இருக்க முடியும்: ((ஏ.ஐ.ஆர்.பத்தி. 409 : எஸ்.சி.சி ஆன்லைன் பம்பாய்)

"...நீதிமன்றத்தின் ஐந்து நீதிபதிகளை கொண்ட அவ்வழக்கில், அவர்களில் ஒருவர், மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. ஷா, அந்த முன்மொழிவை மறுத்தார். ராணி பேரரசி –எதிர்– முகப்பா பின் நிங்காபா [ராணி பேரரசி –எதிர்– முகப்பா பின் நிங்காபா, ஐ.எல்.ஆர் (1893) 18 பம்பாய்377] என்ற வழக்கில் நான்கு நீதிபதிகள் அடங்கிய இந்த நீதிமன்றத்தின் முழு அமர்வு இதற்கு முன்னர் அளித்த தீர்ப்பு வேறு ஒரு முடிவுக்கு வந்திருப்பதால், இந்த வழக்கின் அதிகாரம் கேள்விக்குரியதாக இருக்கலாம். நான்கு நீதிபதிகளின் ஒருமித்த தீர்ப்பை, ஐந்து நீதிபதிகள், நான்கிற்கு ஒன்று என்ற பெரும்பான்மையுடன் நிராகரிக்க முடியும் என்று வெளிப்படையாகக் கருதப்பட்டது, இதன் நிகர முடிவு என்னவென்றால், ஒருங்கிணைப்பு அதிகார வரம்புடைய ஐந்து நீதிபதிகளின் கருத்தை விட நான்கு நீதிபதிகளின் கருத்து மேலோங்கியது. ஒரு முழு அமர்வின் அதிகாரங்கள் மற்றும் அரசமைப்பு குறித்து மிகக் குறைந்த அதிகாரம் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஒரு முழு அமர்வு ஒரு நீதியர் அமர்வை நிராகரிக்க முடியும் என்பதிலும், ஒரு முழு அமர்வு மூன்று அல்லது அதற்கு

மேற்பட்ட நீதிபதிகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதிலும் எந்த சந்தேகமும் இருக்க முடியாது; ஆனால், பிந்தைய அமர்வில் முந்தையதைக் காட்டிலும் அதிகமான நீதிபதிகள் இருக்கிறார்கள் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக, பிந்தைய முழு அமர்வு முந்தைய முழு அமர்வை ரத்து செய்ய முடியும் என்று கூறுவது முரண்பாடாகத் தோன்றும். அப்படி விதி இருந்தால், ஏழு நீதிபதிகள் கொண்ட அமர்வு, நான்கு அல்லது மூன்று என்ற பெரும்பான்மையில், ஆறு நீதிபதிகள் கொண்ட அமர்வின் ஒருமித்த முடிவை நிராகரிக்க முடியும், இருப்பினும் அனைத்து நீதிபதிகளும் ஒருங்கிணைந்த அதிகார வரம்பைக் கொண்டுள்ளனர். எனத்துல்லா –எதிர்– கௌஷர் அலி என்ற வழக்கில், [எனத்துல்லா –எதிர்– கௌஷர் அலி 1926 எஸ்சிசி ஆன்லைன் கல்.104 : ஐ.எல்.ஆர் (1927) 54 கல் 266] , தலைமை நீதிபதி சாண்டர்சன், கல்கத்தாவில் உள்ள நடைமுறையைக் குறிப்பிடுகையில், ஒரு முழு அமர்வின் முடிவை அரசப் பேரவை அல்லது தலைமை நீதிபதியால் சிறப்பாக அமைக்கப்பட்ட ஒரு அமர்வு மட்டுமே மாற்ற முடியும் என்று

கருதியதாகத் தெரிகிறது. இது உண்மையான விதியாக இருந்தாலும், பேரரசர் –எதிர்– புருஷோத்தம் ஈஸ்வர் அமீன் என்ற வழக்கில், தலைமை நீதிபதி அதன்படி செயல்பட்டார் என்பதற்கு எந்த ஆதாரமும் இல்லை [பேரரசர் – எதிர்– புருஷோத்தம் ஈஸ்வர் அமீன், 1920 எஸ்சிசி ஆன்லைன் பம்.144 : ஐ.எல்.ஆர் (1921) 45 பம். 834]. நீதியர் அமர்வுகளின் தீர்ப்புகளைப் பரிசீலிக்க நான் பல முழு அமர்வுகளை அமைத்திருந்தாலும், ஒரு முழு அமர்வின் தீர்ப்பை பரிசீலிக்க ஒரு சிறப்பு அமர்வை நான் அமைத்ததாக எனக்கு நினைவில்லை. இருப்பினும், நான் இந்த விஷயத்தை மேலும் தொடர வேண்டியதில்லை, ஏனெனில், தற்போதைய மேல்முறையீட்டின் நோக்கத்திற்காக, பொய்ச் சாட்சியம் என்ற மாற்றுக் குற்றச்சாட்டு உள்ளது என்றும், கற்றறிந்த கூடுதல் அமர்வு நீதிபதி கருதிய இயல்பின் குற்றச்சாட்டு என்றும் நான் கருதுகிறேன். அப்படியானால், இத்தகைய குற்றச்சாட்டை முன்வைப்பது நியாயத்தின் நலன்களுக்காக பொருத்தமானதா என்பதுதான் கேள்வி."

14. இந்தப் புதிருக்கு மாண்புமிகு நீதியரசரான திரு.எம்.பி. லோகூர் அவர்களும், உச்சநீதிமன்றத்தில் பதிவு செய்யப்பட்ட வழக்குரைஞர்கள் சங்கம் –எதிர்– இந்திய ஒன்றியம் [உச்சநீதிமன்றத்தில் பதிவு செய்யப்பட்ட வழக்குரைஞர்கள் சங்கம் –எதிர்– இந்திய ஒன்றியம், (2016) 5 எஸ்சிசி 1] என்ற வழக்கில், பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார் : (எஸ்சிசி பக்கங்கள் 577–78, பத்தி 669)

> "669. பிரதீப் குமார் பிஸ்வாஸ் [பிரதீப் குமார் பிஸ்வாஸ் –எதிர்– இந்திய வேதியியல் உயிரியல் நிறுவனம், (2002) 5 எஸ்சிசி 111 : 2002 எஸ்சி சி (எல்&எஸ்) 633] என்ற வழக்கில், மிகவும் சுவாரஸ்யமான அம்சங்களில் ஒன்று என்னவென்றால், அமர்வில் உள்ள 7 (ஏழு) கற்றறிந்த நீதிபதிகளில், 5 கற்றறிந்த நீதிபதிகள் சபாஜித் திவாரி [சபாஜித் திவாரி –எதிர்– இந்திய ஒன்றியம், (1975) 1 எஸ்சி சி 485 : 1975 எஸ்சி சி (எல்&எஸ்) 99] என்ற வழக்கில், மற்றொரு 5 கற்றறிந்த நீதிபதிகளின் ஒருமித்த முடிவை நிராகரித்தனர். பிரதீப் குமார் பிஸ்வாஸ் [பிரதீப் குமார் பிஸ்வாஸ் –எதிர்– இந்திய வேதியியல் உயிரியல் நிறுவனம், (2002) 5 எஸ்சிசி 111 : 2002

எஸ்சி சி (எல்&எஸ்) 633] என்ற வழக்கில், கற்றறிந்த நீதிபதிகளில் இருவர் சபாஜித் திவாரி [சபாஜித் திவாரி –எதிர்– இந்திய ஒன்றியம், (1975) 1 எஸ்சி சி 485 : 1975 எஸ்சி சி (எல்&எஸ்) 99] என்ற வழக்கில், சரியாக தீர்வளித்திருப்பதைக் கண்டறிந்தனர். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், மொத்தம் 7 கற்றறிந்த நீதிபதிகள் பொருண்மை மற்றும் சட்டம் தொடர்பான பிரச்சினையில் ஒரு குறிப்பிட்ட தீர்முடிவை எடுத்தாலும், 5 கற்றறிந்த நீதிபதிகளால் அத்தீர்முடிவு தவறானது என்று கண்டறியப்பட்டது, அவர்களின் முடிவு உண்மையில் இன்று நிலுவையில் உள்ளது.எண்களின் வலிமை பொருத்தமற்றதா? அடுத்தடுத்த அமர்வுகளில் உள்ள எண்கள் மட்டுமே உண்மையில் முக்கியமா? பிரதீப் குமார் பிஸ்வாஸ் [பிரதீப் குமார் பிஸ்வாஸ் –எதிர்– இந்திய வேதியியல் உயிரியல் நிறுவனம், (2002) 5 எஸ்சிசி 111 : 2002 எஸ்சி சி (எல்&எஸ்) 633] என்ற வழக்கில், 4 கற்றறிந்த நீதிபதிகள் மட்டும் சபாஜித் திவாரி [சபாஜித் திவாரி –எதிர்– இந்திய ஒன்றியம், (1975) 1 எஸ்சி சி 485 : 1975 எஸ்சி சி (எல்&எஸ்) 99] என்ற வழக்கின் தீர்ப்பை மீற

முடிவு செய்திருந்தால், மீதமுள்ள 3 கற்றறிந்த நீதிபதிகள் அந்த முடிவில் எந்த தவறும் இல்லை என்று கண்டறிந்திருந்தால் நிலைமை என்னவாக இருந்திருக்கும்? 5 கற்றறிந்த நீதிபதிகள் அடங்கிய அமர்வு ஒருமனதாக வழங்கிய தீர்ப்பு, அடுத்தடுத்த 7 கற்றறிந்த நீதிபதிகள் அமர்வில் 4 கற்றறிந்த நீதிபதிகளின் தீர்ப்பால் ரத்து செய்யப்படுமா? பிரதீப் குமார் பிஸ்வாஸ் [பிரதீப் குமார் பிஸ்வாஸ் –எதிர்– இந்திய வேதியியல் உயிரியல் நிறுவனம், (2002) 5 எஸ்சிசி 111 : 2002 எஸ்சி சி (எல்&எஸ்) 633] என்ற வழக்கு ஒரு முரண்பாடான சூழ்நிலையை முன்வைக்கிறது, இது பொருத்தமான நடைமுறை விதிகளால் தீர்க்கப்பட வேண்டும். இந்த முரண்பாடு நீடித்தால், மூன்றாவது நீதிபதிகள் வழக்கில் 9 கற்றறிந்த நீதிபதிகளின் ஒருமித்த தீர்ப்பு [(1998) 7 எஸ்சிசி 739 இல் குறிப்பிடப்பட்ட சிறப்பு குறித்தனுப்புகை எண்.1/1998] 11 கற்றறிந்த நீதிபதிகள் கொண்ட அமர்வில் 6 கற்றறிந்த நீதிபதிகளால் (கற்றறிந்த இந்திய தலைமை வழக்குரைஞரின் கோரிக்கையின்படி) நிராகரிக்கப்படலாம், அவர்களில் 5 பேர் மாறுபட்ட கருத்தை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள், கற்றறிந்த 6

நீதிபதிகள் சட்டமாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்ற பார்வையில், மொத்த நீதிபதிகளின் எண்ணிக்கையை 14 ஆகவும், மற்றொரு பார்வையை 6 ஆகவும் கொண்டு வருகிறது."

15. தற்போதைய வழக்கில், எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தினால், ராதேஷ்யாம் குடாகு தொழிற்சாலை [ஒரிசா மாநிலம் –எதிர்– ராதே ஷியாம் குடாகு தொழிற்சாலை (2018) 11 எஸ்சிசி 505 : (1988) 68 எஸ்டிசி 92 (எஸ்சி)] மற்றும் ரிலையன்ஸ் டிரேடிங் கம்பெனி [ரிலையன்ஸ் டிரேடிங் கம்பெனி, கேரளா –எதிர்– கேரள மாநிலம் (2011) 15 எஸ்.சி.சி 762] ஆகிய வழக்குகளில் பின்பற்றப்பட்டது போல, கோத்தாரி தயாரிப்புகள் [கோத்தாரி புராடக்ட்ஸ் லிமிடெட் –எதிர்– ஆந்திரப் பிரதேச மாநிலம் (2000) 9 எஸ்.சி.சி 263] வரிசை, எண்ணிக்கையில் எட்டு கற்றறிந்த நீதிபதிகளைக் கொண்ட அமர்வுக்கு செல்லும், ஆக்ரா பெல்டிங் ஒர்க்ஸ் [மத்திய விற்பனை வரி –எதிர்– ஆக்ரா பெல்ட்டிங் ஒர்க் (1987) 3 எஸ்.சி.சி 140 : 1987 எஸ்.சி.சி (வரி) 233] என்ற வழக்கின் வரிசைக்கு எதிராக, ஆறு கற்றறிந்த நீதிபதிகளின் எண்ணிக்கை வரை செல்கிறது. மாண்புமிகு

நீதியரசர் திரு. பி.சி. ரே அவர்களின் , மாறுபட்ட தீர்ப்பை கோத்தாரி தயாரிப்புகள் [கோத்தாரி புராடக்ட்ஸ் லிமிடெட் –எதிர்– ஆந்திரப் பிரதேச மாநிலம் (2000) 9 எஸ்.சி.சி 263] என்ற வழக்கின் வரிசையில் சேர்க்க வேண்டும் என்றால், எங்களுக்கு 9:6 என்ற எண் வலிமை உள்ளது. நிங்கப்பா ராமப்பா குர்பார் [நிங்கப்பா ராமப்பா குர்பார் – எதிர்– பேரரசர் 1941 எஸ்சிசி ஆன்லைன் பம்பாய் 41 : ஏஐஆர் 1941 பம்பாய் 408] என்ற வழக்கில் மாண்புமிகு தலைமை நீதியரசர் திரு.பியூமாண்ட் மற்றும் உச்சநீதிமன்றத்தில் பதிவு செய்யப்பட்ட வழக்குரைஞர்கள் சங்கம் [உச்சநீதிமன்றத்தில் பதிவு செய்யப்பட்ட வழக்குரைஞர்கள் சங்கம் – எதிர்– இந்திய ஒன்றியம், (2016) 5 எஸ்சிசி 1] என்ற வழக்கில் மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. லோகூர் ஆகியோர் சுட்டிக்காட்டியதைப் போல, ஒரு தீர்ப்பு மற்றொரு தீர்ப்பால் நிராகரிக்கப்படும்போது எண்ணிக்கை வலிமை பற்றிய கேள்வி முக்கியத்துவம் பெறுகிறது."

4. இரு நீதிபதிகளை கொண்ட அமர்வானது, அரசமைப்பு அமர்வுக்கு குறிப்பிட்டுள்ள கேள்விகள் பின்வருமாறு :–

(i) கோத்தாரி புராடக்ட்ஸ் லிமிடெட் –எதிர்– ஆந்திரப் பிரதேச மாநிலம் (2000) 9 எஸ்.சி.சி 263 என்ற வழக்கின் தீர்ப்புரைகளின் வரிசை அல்லது மத்திய விற்பனை வரி –எதிர்– ஆக்ரா பெல்ட்டிங் ஒர்க் (1987) 3 எஸ்.சி.சி 140 என்ற வழக்கின், தீர்ப்புரைகளின் வரிசை சட்டப்படி சரியானதா; மற்றும்

(ii) இந்த நீதிமன்றத்தின் முந்தைய தீர்ப்பைத் தள்ளுபடி செய்வதற்கான எதிர்காலத்திற்கான சரியான வழிகாட்டுதல்கள் என்னவாக இருக்க வேண்டும், நிங்கப்பா ராமப்பா குர்பார் –எதிர்– பேரரசர் 1941 எஸ்சிசி ஆன்லைன் பம்பாய் 41 : ஏஐஆர் 1941 பம்பாய் 408 என்ற வழக்கில் உள்ள முன்மொழிவுகள், உச்சநீதிமன்றத்தில் பதிவு செய்யப்பட்ட வழக்குரைஞர்கள் சங்கம் –எதிர்– இந்திய ஒன்றியம், (2016) 5 எஸ்சிசி 1 என்ற வழக்கில் மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. லோகுர் அவர்களின் கருத்துக்கள் மற்றும் ஹார்ப்பர் –எதிர்– தேசிய நிலக்கரி வாரியம் [1974] கியூபி 614 என்ற வழக்கில் மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு

ஆகியவற்றால் நீதிமன்றங்கள் எந்த அளவிற்கு வழிநடத்தப்பட வேண்டும்.

5. மத்திய கலால் சட்டம் 1944 இன் கீழ் விதிக்கப்படும் கலால் வரிகளுக்கு மேலாக, சில சரக்குகள் மீது கூடுதல் கலால் வரிகள் விதிக்கவும், வசூலிக்கவும் வகை செய்வதற்காக கூடுதல் கலால் வரிகள் (சிறப்பு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சரக்குகள்) சட்டம் இயற்றப்பட்டுள்ளது. கூடுதல் கலால் வரிகள் (சிறப்பு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சரக்குகள்) சட்டத்தின் நோக்கங்களின் அறிக்கை குறிப்பிடுவது பின்வருமாறு :–

> "சர்க்கரை, புகையிலை மற்றும் ஆலையில் தயாரிக்கப்படும் ஜவுளிகள் மீது மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளால் விதிக்கப்படும் விற்பனை வரிகளுக்குப் பதிலாக கூடுதல் கலால் வரிகளை விதிப்பதும், இந்த வரிகளின் நிகர வருவாய்களை, யூனியன் பிரதேசங்களுக்குச் சேர வேண்டிய வருவாயைத் தவிர, மாநிலங்களுக்கு விநியோகிப்பதும் இந்த மசோதாவின் நோக்கமாகும். கூடுதல் வரிகளிலிருந்து கிடைக்கும் வருவாய் இரண்டாவது நிதிக் குழு பரிந்துரைத்த முறையை அடிப்படையாகக் கொண்டு விநியோகிக்கப்படுகிறது. இந்த பொருட்களின் விற்பனை அல்லது கொள்முதல் மீதான வரியை 1.4.1958–க்குப் பிறகு வசூலிக்கும் மாநிலங்கள், நிகர வருமானத்தை விநியோகிப்பதில் பங்கேற்காது என்று ஒரு விதி

செய்யப்பட்டுள்ளது. மாநிலங்களுக்கு இடையேயான வர்த்தகத்தில் சிறப்பு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக அறிவிக்கப்பட்ட பொருட்களின் வகைகளில் இந்த மூன்று பொருட்களையும் சேர்ப்பதற்கான ஏற்பாடுகளும் இந்த மசோதாவில் செய்யப்பட்டுள்ளன. இதனால், அவற்றின் மீது ஒரே மாதிரியான கலால் வரியை விதித்த பின்னர், எந்தவொரு மாநிலமும் வசூலிக்கும் விற்பனை வரி விகிதங்கள் 1.4.1958 முதல் மத்திய விற்பனை வரிச் சட்டம், 1956 இன் பிரிவு 15 இல் உள்ள கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டதாக இருக்கும்."

6. மகாலட்சுமி ஆயில் மில்ஸ் –எதிர்– ஆந்திரப் பிரதேச மாநிலம் (1989) 1 எஸ்சிசி 164 என்ற வழக்கில், இந்நீதிமன்றம் தீர்முடிவு பின்வருமாறு :–

"5 .. சுருங்கக் கூறின், இந்தச் சரக்குகளைப் பொறுத்த வரையில், விற்பனை வரிக்குப் பதிலாகக் கூடுதல் கலால் வரிகளை விதிப்பதே இச்சட்டத்தின் நோக்கமாகும். மாநில சட்டமன்றங்கள் விரும்பினால், இந்தப் பொருட்களின் விற்பனை அல்லது கொள்முதல் மீது வரி விதிக்க சுதந்திரம் இருப்பதால், கூடுதல் கலால் வரிகள் இந்த பொருட்களின் விற்பனை அல்லது கொள்முதல் மீது வரி விதிக்காத மாநிலங்களுக்கு மட்டுமே

பகிர்ந்தளிக்கப்படும் என்று சட்டம் வகை செய்தது. மேலும், மாநிலங்களுக்கு இடையேயான வர்த்தகம் அல்லது வர்த்தகத்தில் சிறப்பு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை என்று அறிவிக்கப்பட்ட பொருட்களின் பிரிவில் இந்த சரக்குகளைச் சேர்ப்பதன் மூலம், எந்தவொரு மாநிலமும் இந்த பொருட்களுக்கு விற்பனை வரி விதித்தால், அத்தகைய வரி மத்திய விற்பனை வரிச் சட்டம், 1956 இல் உள்ள கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டது என்பதை சட்டம் உறுதி செய்தது."

7. கூடுதல் கலால் வரிகள் (சிறப்பு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சரக்குகள்) சட்டத்தின் கீழ் சரக்குகளுக்கு வரி விதிக்கப்பட்டவுடன், மாநில சட்டத்தின்படி அதே பொருட்களுக்கு மாநில அரசு விற்பனை வரி விதிக்க முடியாது என்பது நன்கு நிறுவப்பட்டுள்ளது. காட்ஃப்ரே பிலிப்ஸ் இந்தியா லிமிடெட் –எதிர்– உ.பி. மாநிலம் (2005) 2 எஸ்சிசி 515 என்ற வழக்கில், இந்நீதிமன்றம் தீர்வளித்தது பின்வருமாறு :–

"70. எனவே, புகையிலை ஒரு ஆடம்பரப் பொருளாக இருந்தாலும், அதன் விநியோகத்தின் மீதான வரி மாநிலத்தின் பிரத்தியேக அதிகார வரம்பிற்குள் உள்ளது, ஆனால் மத்திய விற்பனை வரிச் சட்டம், 1956 இன் பிரிவுகள் 14 மற்றும் 15 உடனிணைந்த பிரிவு 286 இன் கீழ் நிர்ணயிக்கப்பட்ட அரசமைப்பு கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டது மற்றும் மிக

முக்கியமாக 1957 ஆம் ஆண்டின் கூடுதல் கலால் வரிகள் (சிறப்பு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பொருட்கள்) சட்டம், மாநிலத்தின் சட்டத்தின் கீழ் நன்மைகளைப் பெற வேண்டுமானால் புகையிலை மீது விற்பனை வரி விதிக்கப்பட முடியாது."

8. 'புகையிலை' கூடுதல் கலால் வரி (சிறப்பு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பொருட்கள்) சட்டத்தின் முதல் அட்டவணையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது, மேலும் ஆந்திர பிரதேச பொது விற்பனை வரிச் சட்டம் 1957 இன் பிரிவு 8 இன் கீழ் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது, 'குட்கா'வுக்கு ஆந்திரப் பிரதேச மாநிலம் வரி விதிக்க முடியுமா என்பது மேற்படி கோத்தாரி புராடக்ட்ஸ் லிமிடெட் வழக்கில் எழுந்த கேள்வியாகும். "குட்கா" புகையிலையாக இருப்பதால், கூடுதல் கலால் வரிகள் (சிறப்பு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பொருட்கள்) சட்டத்தின் முதல் அட்டவணையில் ஒரு பதிவின் கீழ் வருகிறது மற்றும் கூடுதல் கலால் வரிகள் (சிறப்பு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பொருட்கள்) சட்டத்தின் கீழ் வரி விதிக்கப்பட வேண்டும், இது ஆந்திர பிரதேச பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் பிரிவு 8 இல் விலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை நீதிமன்றம் கண்டறிந்தது. "குட்கா" வரி விதிக்க மாநில சட்டத்தை திருத்தியிருக்க முடியாது.

9. மேற்படி கோத்தாரி புராடக்ட்ஸ் லிமிடெட் வழக்கின் அதே கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, 'புகையிலை' என்ற சொற்றொடரால் உள்ளடக்கப்பட்ட பொருட்கள் மற்றும் கூடுதல் கலால் வரிகள் (சிறப்பு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பொருட்கள்) சட்டத்தின் முதல் அட்டவணையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள பிற பொருட்கள் மாநில அரசால் வரி விதிக்கப்படாது என்று இந்த நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்துள்ளது.

10. ஒரிசா மாநிலம் எதிர் ராதே ஷியாம் குடாகு தொழிற்சாலை (2018) 11 எஸ்சிசி 505 என்ற வழக்கில், கூடுதல் கலால் வரிகள் (சிறப்பு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பொருட்கள்) சட்டத்தின் பிரிவு 2 (சி) இல் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளபடி 'புகையிலை' என்ற சொற்றொடரின் கீழ் குடகு வருகிறதா என்பதே பிரச்சினை. குலாப்சந்த் ஹரேக்சந்த் – எதிர் மேற்கு வங்க மாநிலம் 1984 எஸ்.சி.சி. ஆன்லைன் கல் 274 என்ற வழக்கில் கொல்கத்தா உயர்நீதிமன்றம் அளித்த தீர்ப்பைத் தொடர்ந்து, குடக்கு என்பது 'புகையிலையின்' தயாரிப்பு என்றும், எனவே, ஒரிசா விற்பனை வரிச் சட்டம் 1947 அட்டவணையின் வரிசை எண்.35 இன் கீழ் விலக்களிக்கப்பட்ட ஒரு தயாரிப்பு என்றும் இந்த நீதிமன்றம் கூறியது.

11. ரிலையன்ஸ் டிரேடிங் கம்பெனி, கேரளா – எதிர் – கேரள மாநிலம் (2011) 15 எஸ்.சி.சி 762 என்ற வழக்கில், கேரள பொது விற்பனை வரிச் சட்டம், 1963 இன் கீழ் விற்பனை வரியிலிருந்து பருத்தியை அடிப்டையாகக் கொண்ட தார்பாலினுக்கு விலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது என்று இந்த நீதிமன்றம் கருதியது, ஏனெனில் இது கூடுதல் கலால் வரிகள் (சிறப்பு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பொருட்கள்) சட்டத்தின் முதல் அட்டவணையின் கீழ் கூடுதல் கலால் வரிக்கு உட்பட்டது.

12. மேற்படி ஆக்ரா பெல்டிங் வொர்க்ஸ் வழக்கில், உத்தரப் பிரதேச விற்பனை வரிச் சட்டம், 1948 இன் பிரிவு 4 இன் கீழ் விற்பனை வரிச் சட்டத்திலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்ட எந்தவொரு வகையான பொருட்களும் – குறிப்பாக அனைத்து வகையான பருத்தித் துணிகளும், பிரிவு 4 இன் கீழ் விலக்கு அளிக்கப்பட்ட பொருட்களின் வர்க்கத்தின் ஒரு வகையைப் பொறுத்தவரை விற்பனை வரி விகிதத்தை குறிப்பிடும், பிரிவு 4 இன் கீழ் முந்தைய அறிவிக்கையை திரும்பப் பெறாமல், மேற்கூறிய சட்டத்தின் பிரிவு 3–ஏ இன் கீழ் விற்பனை வரி விகிதத்தை குறிப்பிடுவதன் மூலம் விற்பனை வரிக்கு விதிக்கப்படுமா என்பது கேள்வி. விலக்கு மீதான அறிவிக்கை வரி விதிப்புக்கான முன்நிபந்தனையாக இருக்காது என்று பெரும்பான்மையாகக் கருதினாலும், பிரிவு 3–ஏ–ன் கீழ் செல்லுபடியாகும் அறிவிக்கையின் மூலம், மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. பி.சி.ரே, பெரும்பான்மைக் கருத்துடன் உடன்படவில்லை.

13. மேற்படி ஆக்ரா பெல்டிங் வொர்க்ஸ் வழக்கில், இந்த நீதிமன்றத்தின் மூன்று நீதிபதிகள் கொண்ட அமர்வின் பெரும்பான்மை, 2: 1 என்ற விகிதத்தில், மற்றவற்றுடன் கீழ்க்கண்டவாறு தீர்ப்பளித்தது :–

> "6. மேலே சுட்டிக்காட்டியபடி, பிரிவு 3 கட்டணம் வசூலிக்கும் ஏற்பாடாகும்; பிரிவு 3–ஏ வரி விகிதத்தை மாற்றுவதற்கு அங்கீகாரம் அளிக்கிறது மற்றும் பிரிவு 4 வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கிறது. இந்த மூன்று பிரிவுகளும் சட்டத்தில் இணைக்கப்பட்ட வரிவிதிப்பு திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகும், பிரிவு 3–ஏ மற்றும் பிரிவு 4

ஆகியவற்றின் கீழ் உள்ள அதிகாரத்தை மாநில அரசு மட்டுமே பயன்படுத்த முடியும். பிரிவு 4–ன் கீழ் பொறுப்பிலிருந்து விலக்கு அளிக்கும் அறிவிக்கைக்குப் பிறகு, பிரிவு 3–ஏ–ன் கீழ் அடுத்தடுத்த அறிவிக்கை வரி விகிதத்தை நிர்ணயித்தால், விலக்கு திரும்பப் பெறப்படுவதற்கும், அறிவிக்கையில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட விகிதத்தில் விற்பனைக்கு வரி விதிக்கப்படுவதற்கும் நோக்கம் இருப்பதில் சந்தேகமில்லை. மாநில அரசுக்கு வரி விலக்கு அளிப்பதற்கும், வரி விகிதத்தை மாற்றுவதற்கும் அதிகாரம் இருப்பதால், பிரிவு 3–ஏ–ன் கீழ் செல்லுபடியாகும் அறிவிக்கை மூலம் எந்தவொரு விகிதத்திலும் வரி விதிப்பதற்கு முன்நிபந்தனையாக விலக்கு திரும்பப் பெறுவதற்கான அறிவிக்கை இருக்க வேண்டும் என்பது சட்டத்தின் தேவை அல்ல என்று உயர்நீதிமன்றத்தால் உறுதிசெய்யப்பட்ட வரிவிதிப்புக்குரியவரின் வாதத்தில் எந்த வலிமையையும் நாங்கள் காணவில்லை. உண்மையில், விலக்கைத் திரும்பப் பெறுவதற்கும் அதிக வரியை வழங்குவதற்குமான இரண்டாவது அறிவிக்கையை ஒரு ஒருங்கிணைந்த அறிவிக்கையாக எளிதாகக்

கருதலாம். இரண்டு செயல்பாடுகளுக்குமான அதிகாரம் மாநில அரசிடம் இருக்கும்போது, வரி விதிக்கும் நோக்கம் தெளிவாக இருக்கும்போது, இரண்டாவது அறிவிக்கையை செயல்படுத்தாமல் இருப்பதற்கு எந்த நியாயமும் இருப்பதாக நாங்கள் காணவில்லை. விலக்கு என்பது பொருட்களின் ஒரு வகை தொடர்பானது என்பதையும், விலக்கு தொடரும் போது, சட்டத்தின் பிரிவு 3–ஏ இன் கீழ் ஒரு குறிப்பிட்ட பொருள் இப்போது அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதையும் நாங்கள் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறோம்."

14. பெரும்பான்மையினரின் கருத்துக்கு முரண்பட்ட மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. பி.சி.ரே குறிப்பிட்டதாவது :–

"14. விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் பிரிவு 4 இன் கீழ் விற்பனை வரிக்கு பொதுவான விலக்கு வழங்கப்பட்டிருந்தாலும், விற்பனை வரி விதிப்பதற்கான அட்டவணையில் ஒரு பொருளைச் சேர்த்து பிரிவு 3–ஏ இன் கீழான அறிவிக்கையின் விளைவு என்ன என்பது கருத்தில் கொள்ள வேண்டிய அடுத்த கேள்வியாகும்.

....

15. மத்திய விற்பனை வரி –எதிர்– ரீட்டா ஐஸ்கிரீம் கம்பெனி, கோரக்பூர் [1981 யு.பி.டி.சி. 1239 (நீ.அ)

(அலஹாபாத் உயர்நீதிமன்றம்)] வழக்கிலும் இதே போன்ற கேள்வி எழுந்தது, மேலும் பிரிவு 4 இன் கீழ் பொது விலக்கு தொடரும் வரை விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் பிரிவு 3–ஏ இன் கீழ் அறிவிக்கப்பட்ட ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளுக்கு வரி விதிக்க முடியாது என்று கூறப்பட்டது.

16. மேற்கூறிய எல்லா முடிவுகளையும் ஆராய்ந்தால், எல்லாவிதமான பருத்தித் துணிகளுக்கும் பிரிவு 4 இன் கீழ் வழங்கப்பட்ட பொதுவான விலக்கு தொடரும் வரை, அனைத்து வகையான பருத்தித் துணிகளுக்குள்ளும் வரும் அனைத்து வகையான பெல்டிங்குகளுக்கும் விற்பனை வரி விதிக்க முடியாது என்பதும், விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் பிரிவு 3–ஏ இன் கீழ் செய்யப்பட்ட அறிவிக்கையைக் காட்டிலும் பிரிவு 4 இன் கீழ் பொதுவான விலக்கு மேலோங்கி நிற்கும் என்பதும் தவிர்க்க முடியாத ஒரே அனுமானமாகும். உ.பி. விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் பிரிவு 3–ஏ இன் கீழ் அறிவிக்கை மேற்கூறிய சட்டத்தின் பிரிவு 4 இன் கீழ் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கையைத் தொடர்ந்து வெளியிடப்பட்டுள்ளதால், பிரிவு 3–ஏ இன் கீழ் அடுத்தடுத்த அறிவிக்கை மேற்கூறிய சட்டத்தின் பிரிவு 4 இன் கீழ் வழங்கப்பட்ட பொதுவான

விலக்கை விட மேலோங்கும் என்ற கருத்தை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. எனது பரிசீலனையின்படி, உயர்நீதிமன்றம் முன்வைத்துள்ள காரணங்களும் முடிவுகளும் விதிவிலக்கானவை அல்ல என்பதாகும்."

15. விற்பனை வரி அதிகாரி, செக்டர்–IX, கான்பூர் –எதிர்– பால் பொருட்கள் கொடுக்கல் வாங்கல் மற்றும் ஒருவர் (1994) சப். 2 எஸ்.சி.சி 639 என்ற வழக்கில், இந்நீதிமன்றத்தின் நீதியர் அமர்வு, மேற்படி ஆக்ரா பெல்டிங் வொர்க்ஸ் வழக்கில் பெரும்பான்மை முடிவைப் பின்பற்றி, உத்திரப்பிரதேச விற்பனை வரிச் சட்டம் 1948 இன் பிரிவு 4 இன் கீழ் பால் மற்றும் பால் பொருட்களுக்கு விற்பனை வரி விதிப்பிலிருந்து விலக்கு அளித்து அறிவிக்கைகளை வெளியிட்டு வந்தாலும், பிரிவு 3–ஏ இன் கீழ் ஐஸ்கிரீம் மீதான வரி விகிதத்தை அறிவிக்கும் அறிவிப்பை வெளியிட்டது, அனைத்து வகையான ஐஸ்கிரீம்களுக்கும் அளிக்கப்பட்டிருந்த விலக்கை திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டதோடு, பிரிவு 3ஏ–வின் கீழ் அறிவிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விகிதத்தில் விற்பனை வரியிலிருந்து ஐஸ்கிரீம் விற்பனையைச் சேர்த்தது.

16. பீகார் மாநிலம் மற்றும் பலர் –எதிர்– கிருஷ்ண குமார் கப்ரா மற்றும் ஒருவர் (1997) 9 எஸ்சிசி 763 என்ற வழக்கில், இந்த நீதிமன்றத்தின் இரு நீதிபதிகள் அமர்வு மேற்படி ஆக்ரா பெல்டிங் ஒர்க்ஸ் மற்றும் மேற்படி பால் பொருட்கள் கையாளுதல் ஆகிய வழக்குகளைக் மேற்கோள்காட்டி பின்வருமாறு குறிப்பிட்டது மற்றும் உத்திரப் பிரதேச விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் பிரிவுகள் 3–ஏ மற்றும் 4 ஆகியவை அந்தச்

சட்டத்தில் இணைக்கப்பட்ட வரிவிதிப்புத் திட்டத்தின் பகுதிகள் என்றும், பிரிவு 4 இன் கீழ் வரிவிலக்கு அளிக்கப்பட்ட சரக்குகள் மீதான வரி வீதத்தை பரிந்துரைக்கும் பிரிவு 3–ஏ இன் கீழ் அறிவிக்கை வெளியிடப்பட்டிருந்தால், முந்தைய அறிவிக்கையின் மூலம், பிந்தைய அறிவிக்கை விலக்கைத் திரும்பப் பெறுவதையும், பிந்தைய அறிவிப்பில் பரிந்துரைக்கப்பட்ட விகிதத்தில் விற்பனையை வரி விதிக்கத்தக்கதாக ஆக்குவதையும் நோக்கமாகக் கொண்டது என்றும் கருதப்பட வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டது.

17. மேற்படி கோத்தாரி தயாரிப்புகள் வரிசை வழக்குகளுக்கும் ஆக்ரா பெல்ட்டிங் வழக்குகளுக்கும் இடையே எந்த முரண்பாடும் இல்லை என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். மேற்படி கோத்தாரி தயாரிப்புகள் வழக்குகளின் வரிசையில் "புகையிலை" அல்லது பிற பொருட்கள் கூடுதல் கலால் வரிகள் (சிறப்பு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பொருட்கள்) சட்டத்தின் முதல் அட்டவணையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதா, எனவே மாநில விற்பனை வரிச் சட்டங்களின் கீழ் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளதா என்ற கேள்வியின் பேரில், அட்டவணையில் திருத்தம் செய்வதன் மூலம் மாநில சட்டங்களின் கீழ் வரி விதிக்கப்படும். மறுபுறம், மேற்படி ஆக்ரா பெல்டிங் ஒர்க்ஸ் வழக்குகளின் வரிசை உத்திரப் பிரதேச விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் பிரிவு 4 இன் கீழ் விற்பனை வரியிலிருந்து குறிப்பிட்ட பொருட்களுக்கு பொதுவான விலக்கு மற்றும் மேற்கூறிய சட்டத்தின் பிரிவு 3–ஏ இன் கீழ் விற்பனை வரி விகிதங்களின் விவரக்குறிப்பு ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான தொடர்பில் இருந்தது. பிரிவு 4–ன் கீழ் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்ட சரக்குகள்,

பிரிவு 4–ன் கீழ் விலக்கு அளிக்கப்பட்ட சரக்குகளின் வகையின் எந்தவொரு குறிப்பிட்ட இனத்திற்கும் விற்பனை வரி விகிதத்தைக் குறிப்பிட்டு பிரிவு 3–ஏ இன் கீழ் அடுத்தடுத்த அறிவிப்பின் காரணமாக வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்படும் என்று இந்த நீதிமன்றம் தீர்வளித்தது. இதில் எந்த முரண்பாடும் இல்லை என்பதால், அரசமைப்பு அமர்வு பற்றிய குறிப்பு தகுதியற்றது. இந்த வழக்குகள் வழக்கமான அமர்வு முன் முடிவுக்காக வைக்கப்படலாம்.

18. இரண்டாவது கேள்விக்கு, டாக்டர் ஜெய்ஸ்ரீ லக்ஷ்மண் ராவ் பாட்டீல் –எதிர்– மாண்புமிகு முதலமைச்சர் மற்றும் பலர் (2021) 8 எஸ்சிசி 1 என்ற வழக்கில், இந்நீதிமன்றத்தின் அரசமைப்பு அமர்வு பிறப்பித்த தீர்ப்பின் மூலம் பதில் அளிக்கப்பட்டது. அரசமைப்பு அமர்வில் ஒருவரான மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. பட் கருத்துரைத்ததாவது :–

> "10. இந்திரா சஹானி –எதிர்– இந்திய ஒன்றியம் [இந்திரா சஹானி –எதிர்– இந்திய ஒன்றியம், 1992 சப். (3) எஸ்.சி.சி. 217 : 1992 எஸ்.சி.சி. (எல்.&எஸ்) சப்.1] என்ற வழக்கில், ஒன்பது நீதிபதிகளில் ஏழு நீதிபதிகள் 50 சதவீத இடஒதுக்கீட்டிற்கு ஒரு அளவு வரம்பு உள்ளது என்பதை ஒப்புக் கொண்டனர் என்பதை தெளிவுபடுத்துகிறது. எனவே, நான்கு நீதிபதிகளின் கருத்துப்படியும், மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. பி.பி. ஜீவன் ரெட்டியின் தீர்ப்புரையின்படியும், இந்த வரம்பை அசாதாரண சூழ்நிலைகளில் மீறலாம், மேலும் மாநில அரசு

அல்லது சம்பந்தப்பட்ட நிறுவனம் தனி நியாயம் கோர வேண்டிய சூழ்நிலைகளில் இந்த வரம்பை மீறலாம். இருப்பினும், இடஒதுக்கீட்டிற்கான வெளிப்புற வரம்பு 50 சதவீதமாக இருக்க வேண்டும் என்ற ஏழு நீதிபதிகளின் முடிவில் ஒருமித்த கருத்து உள்ளது. சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி, மற்ற இரண்டு நீதிபதிகளான மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. ரத்னவேல் பாண்டியன் மற்றும் மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. பி.பி.சாவந்த் ஆகியோர், இடஒதுக்கீட்டில் 50 சதவீத வரம்பு என்ற பொதுவான விதி எதுவும் இல்லை என்று சுட்டிக்காட்டினர். இந்த சூழ்நிலைகளில், ஒரு வெளிப்புற வரம்பு அதாவது 50 சதவீதமாக இருப்பதைப் பற்றிய பெரும்பான்மைக்குரிய பொதுவான உடன்பாட்டைக் கருத்தில் கொண்டு, விதியின் இருப்பு குறித்த ஒத்திசைவற்ற தன்மை அல்லது நிச்சயமற்ற தன்மை அல்லது பிற தீர்ப்புரைகளில் (டி.தேவதாசன் –எதிர்– இந்திய ஒன்றியம் என்ற வழக்கில் [டி.தேவதாசன் –எதிர்– இந்திய ஒன்றியம், (1964) 4 எஸ்.சி.ஆர். 680 : ஏஐஆர் 1964 எஸ்சி 179] மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. கே.சுப்பா ராவ் அளித்த மாறுபட்ட தீர்ப்புரைகள் , கேரள மாநிலம் – எதிர்– என்.எம்.தாமஸ் என்ற வழக்கில் [கேரள

மாநிலம் –எதிர்– என்.எம்.தாமஸ், (1976) 2 எஸ்.சி.சி. 310 : 1976 எஸ்.சி.சி. (எல்&எஸ்) 227] மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. எஸ்.எம்.பசல் அலி மற்றும் மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. கிருஷ்ணா ஐயர் ஆகியோர் பிறப்பித்த தீர்ப்புரைகள் மற்றும் கே.சி. வசந்தகுமார் –எதிர்– கர்நாடக மாநிலம் [கே.சி. வசந்தகுமார் –எதிர்– கர்நாடக மாநிலம், 1985 சப். எஸ்.சி.சி. 714 : 1985 சப். (1) எஸ்.சி.ஆர். 352] என்ற வழக்கில், மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. சின்னப்ப ரெட்டி பிறப்பித்த தீர்ப்புரைகள்) உச்சவரம்பு இல்லாதது தொடர்பாக முரண்பாடான கருத்துரைகள் இருந்தன என்ற மனுதாரரின் வாதம் இந்திரா சஹானி [இந்திரா சஹானி –எதிர்– இந்திய ஒன்றியம், 1992 சப். (3) எஸ்.சி.சி. 217 : 1992 எஸ்.சி.சி. (எல்.&எஸ்) சப்.1] என்ற வழக்கின் விதியை மறுஆய்வு செய்யவோ அல்லது மறுபரிசீலனை செய்யவோ கட்டாயப்படுத்தும் வாதம் அல்ல.

11. வெவ்வேறு வழக்குகளில் உள்ள முரண்பட்ட வாதங்கள் (தேவதாசன் [டி.தேவதாசன் –எதிர்– இந்திய ஒன்றியம், (1964) 4 எஸ்.சி.ஆர். 680 : ஏஐஆர் 1964 எஸ்சி 179] , என்.எம்.தாமஸ் [கேரள மாநிலம் –எதிர்– என்.எம்.தாமஸ், (1976) 2 எஸ்.சி.சி.

310 : 1976 எஸ்.சி.சி. (எல்&எஸ்) 227] மற்றும் இந்திரா சஹானி [இந்திரா சஹானி –எதிர்– இந்திய ஒன்றியம், 1992 சப். (3) எஸ்.சி.சி. 217 : 1992 எஸ்.சி.சி. (எல்.&எஸ்) சப்.1]) இந்திரா சஹானி வழக்கின் விகிதாச்சாரத்தை மறுபரிசீலனை செய்ய வழிவகுக்கும் என்று எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள் வலியுறுத்தினர். ஒரு குறிப்பிட்ட அமர்வில் ஒருமித்த கருத்து ("சிறப்பு பெரும்பான்மை" என்று அழைக்கப்படுகிறது) – ஒரு அரசமைப்பு அமர்வில் 5: 0 ஒருமித்த முடிவைக் குறிக்கிறது, ஒரு குறுகிய பெரும்பான்மையைக் கொண்டிருக்கக்கூடிய ஒரு பெரிய அமர்வு தீர்ப்பின் சட்டபூர்வத்தன்மையை சந்தேகிப்பதற்கான வலுவான அல்லது கட்டாய காரணத்தைக் கருத முடியாது என்பதைக் கவனிப்பது பயனுள்ளதாக இருக்கும் (உதாரணமாக 4 : 3 வாக்குகளுடன், முந்தைய ஒருமனதாக மாற்றப்பட்டது முன்மாதிரி). முன்தீர்ப்புமுறை ஏற்பு என்ற கோட்பாடு செங்குத்தாக இயங்குகிறது – செங்குத்து படிநிலையில் மேலதிகாரியில் மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றங்களின் முடிவுகள், படிநிலையில் கீழ் தீர்ப்பாயங்கள் மற்றும் நீதிமன்றங்களை பிணைக்கின்றன, மற்றும் கிடைமட்டமாக – ஒரு பெரிய அமர்வு உருவாக்கம்

தீர்ப்பு, ஒரு சிறிய அமர்வு உருவாக்கத்தின் தீர்ப்பை கட்டுப்படுத்தும் மற்றும் மேலோங்கும். முன்வழக்கு தீர்ப்பு முறைகளின் கோட்பாட்டின் மிக முக்கியமான காரணத்திலிருந்து, அதாவது சட்டத்தில் ஸ்திரத்தன்மை என்பதிலிருந்து இந்த தர்க்கம் உருவாகிறது. இந்த விதியிலிருந்து விலகி, ஒரு நீதியர் பேராயத் தீர்ப்பின் சட்டபூர்வமான தன்மை, முந்தைய அமர்வின் தீர்ப்புடன் ஒப்பிடும்போது (இது ஒருமித்ததாகவோ அல்லது பெரிய பெரும்பான்மையுடன் இருக்கலாம், ஆனால் குறைந்த அமர்வு வலிமையுடன் இருக்கலாம்) கருத்துக்களின் பன்மடங்கு அல்லது குறுகிய பெரும்பான்மை ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளது என்ற அடிப்படையில் சந்தேகிக்கப்பட்டால், முந்தைய உறுதியின் துறையில் நிச்சயமற்ற தன்மை மற்றும் தெளிவின்மை இருக்கும். ஒரு நீதியர் பேராயத் தீர்ப்பின் முன்வழக்கு தீர்ப்பு முறையின் சட்டபூர்வத்தன்மையை சந்தேகிக்க வேண்டுமானால், நீதிமன்றங்களின் படிநிலை அல்லது அதே நீதிமன்றத்தின் பிற்கால அமர்வுகளை வழிநடத்த எந்த விதிகளும் இல்லை (உதாரணமாக, பெரும்பான்மையை தீர்மானிக்க கருத்தில் கொள்ள வேண்டிய முந்தைய தீர்ப்புகளின்

எண்ணிக்கை மற்றும் அதன் விளைவாக சரியான சட்டம்).

12. மேற்கண்ட காரணங்களைக் கருத்தில் கொண்டு, கடந்த காலங்களில் பல கருத்துக்கள் அல்லது முரண்பாடான அல்லது மாறுபட்ட தீர்ப்புகள் இருந்திருப்பது, ஒரு குறிப்பிட்ட வழக்கில் ஒரு குறிப்பிட்ட விதியை ஆதரிக்கும் பெரும்பான்மைக்கு (ஒரு ஒட்டுமொத்த ஊழியர் எண்ணிக்கையில்) வழிவகுத்திருக்கலாம், இது இந்திரா சஹானி [இந்திரா சஹானி –எதிர்– இந்திய ஒன்றியம், 1992 சப். (3) எஸ்.சி.சி. 217 : 1992 எஸ்.சி.சி. (எல்.&எஸ்) சப்.1] வழக்கில் ஒன்பது நீதிபதிகள் கொண்ட பெஞ்ச் தீர்ப்பு போன்ற பின்னர், பெரிய பெஞ்ச் அறிவித்த ஒரு விதியின் சட்டபூர்வமான தன்மையைக் குறைக்க முடியாது."

19. மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. பட் அவர்களின் கருத்தை மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. ராவ், (பத்தி 196) மற்றும் மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. குப்தா (பத்தி 227) ஆகியோர் வெளிப்படையாக ஆமோதித்தனர். கருத்துக்கு மாற்றுக் கருத்து இல்லை. இந்திய அரசமைப்புச் சட்டம் சரத்து 145 (5) இன் படி, விசாரணையின் போது பெரும்பான்மையான நீதிபதிகளின் ஒப்புதல் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு அல்லது கருத்தாக கருதப்படும். பெரும்பான்மை நீதிபதிகளின் எண்ணிக்கையைப் பொருட்படுத்தாமல், குறைந்த பலம் கொண்ட அமர்வின் முடிவை விட

அதிக எண்ணிக்கையிலான அமர்வின் பெரும்பான்மை முடிவு மேலோங்கி நிற்கும் என்று தீர்மானிக்கப்படுகிறது.

20. மேற்படி டாக்டர் ஜெய்ஸ்ரீ லக்ஷ்மண் ராவ் வழக்கில் ஐந்து நீதிபதிகள் கொண்ட அமர்வு அளித்த தீர்ப்பைக் கருத்தில் கொண்டு, இந்த நீதிமன்றம் கேள்விக்கு பதிலளிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. ஹேமந்த் குப்தா அவர்களால் பகரப்பட்ட தீர்ப்புரை :–

A. மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. இந்திரா பானர்ஜி அவர்களின் தீர்ப்பை நான் முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்கிறேன். எனினும், கேள்வி எண் 2 தொடர்பாக, வெளிப்படுத்தப்பட்ட கருத்தை கூடுதலாக சேர்க்க விரும்புகிறேன்.

B. கற்றறிந்த மூத்த வழக்குரைஞர் திரு.கோபால் சங்கரநாராயணன், அரசமைப்புச் சட்டம் சரத்து 145 (5) –ஐ மேற்கோள் காட்டி, இந்த நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு இந்த வழக்கின் விசாரணையின் போது முன்னிலையான பெரும்பான்மையான நீதிபதிகளின் ஒப்புதலுடன் வழங்கப்படுவதைக் கட்டாயமாக்கியுள்ளது என்று வாதிட்டார், ஆனால் இந்த உட்பிரிவில் உள்ள எதுவும் ஒரு மாறுபட்ட தீர்ப்பு அல்லது கருத்தை வழங்குவதிலிருந்து உடன்படாத ஒரு நீதிபதியைத் தடுப்பதாக கருதப்படாது. எனவே, பெரும்பான்மை நீதிபதிகளால் தீர்ப்பு வழங்கப்பட வேண்டும் என்று அரசமைப்புச் சட்டமே கருதுகிறது.

C. 01.02.1977 முதல் நடைமுறைக்கு வரும் வகையில் 42 வது சட்டத் திருத்தத்தின் மூலம் அரசமைப்புச் சட்டத்தில் சரத்து 144 ஏ சேர்க்கப்பட்டது பற்றி ஒரு குறித்தனுப்புகை இருந்தது. சட்டத்திருத்தம் பின்வருமாறு :–

> "144–ஏ. சட்டங்களின் அரசியலமைப்பு செல்லுபடியாகும் தன்மை தொடர்பான கேள்விகளுக்கு தீர்வு காண்பதற்கான சிறப்பு வகையங்கள் – (1) எந்தவொரு மத்திய சட்டம் அல்லது மாநிலச் சட்டத்தின் அரசியலமைப்பு செல்லுபடியாகும் தன்மை குறித்த எந்தவொரு கேள்வியையும் தீர்மானிக்கும் நோக்கத்திற்காக அமர்வு வேண்டிய உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிகளின் குறைந்தபட்ச எண்ணிக்கை ஏழு ஆகும்.
>
> A. ஒரு மத்திய சட்டம் அல்லது ஒரு மாநில சட்டம் அரசியலமைப்பு ரீதியாக செல்லாது என்று உச்சநீதிமன்றத்தால் அறிவிக்கப்படக்கூடாது, அத்தகைய சட்டத்தின் அரசியலமைப்பு செல்லுபடியாகும் என்ற கேள்வியை தீர்மானிக்கும் நோக்கத்திற்காக அமர்ந்திருக்கும் நீதிபதிகளில் மூன்றில் இரண்டு பங்குக்கும் குறைவான பெரும்பான்மை அதை அரசியலமைப்பு ரீதியாக செல்லுபடியாகாது என்று கருதுகிறது."

D. 01.02.1977 அன்று முதல் நடைமுறைக்கு வரும் வகையில் சரத்து 144–ஏ நீக்கப்பட்டதால் மேற்படி சட்டத் திருத்தம் 43 வதுசட்டத் திருத்தத்தால் ரத்து செய்யப்பட்டது. சரத்து 144–ஏ ரத்து செய்யப்பட்டாலும், மூன்றில் ஒரு பங்குக்குக் குறையாத நீதிபதிகளின் பெரும்பான்மை சட்டத்தின் அரசியலமைப்பு செல்லுபடியாகும் கேள்வியை தீர்மானிக்க வேண்டும் என்று சட்டமன்றம் கருதுகிறது என்பதை இது காட்டுகிறது. எனவே, அத்தகைய சட்டத் திருத்தத்தில் கூட கருத்து வேறுபாடு மற்றும் சிறுபான்மை கருத்துக்கள் கருதப்பட்டன.

E. குஜராத் மாநிலம் –எதிர்–கோர்தண்டாஸ் கேஷவ்ஜி காந்தி மற்றும் பலர் ஏஐஆர் 1962 குஜராத் 128 என்ற வழக்கில் அறிக்கையிடப்பட்ட தீர்ப்பில் இதேபோன்ற கேள்வியை குஜராத் உயர்நீதிமன்றத்தின் முழு அமர்வு ஆராய்ந்துள்ளது. அடுத்து வந்த குஜராத் உயர்நீதிமன்றத்தில் பம்பாய் உயர்நீதிமன்றம் வழங்கிய தீர்ப்புகளின் கட்டுப்பாடு தன்மையை நீதிமன்றம் பரிசீலித்தது, ஆனால் அமர்வின் எண்ணிக்கை தொடர்பான ஒரு துணைப் பிரச்சினையும் பரிசீலிக்கப்பட்டது. நீதிமன்ற நீதிபதிகளிடையே கருத்து வேறுபாடு இருந்தாலும், சிறுபான்மையினரின் கருத்து பரிசீலனைக்கு எழும் இரண்டாவது கேள்விக்கு பொருத்தமானது. சிறுபான்மையினரின் கருத்தை மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. என்.எம்.மியாபாய், மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. பி.என்.பகவதி ஆகியோர் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். மேற்கூறிய கருத்துடன் நாங்கள் உடன்படுகிறோம். கற்றறிந்த மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. என்.எம்.மியாபாய் பிறப்பித்த உத்தரவு பின்வருமாறு:

"44. .....நீதித்துறை முன்னுதாரணங்கள் விஷயத்தில் பிந்தைய நீதிமன்றத்தை வழிநடத்திய கோட்பாடுகள் அந்த நீதிமன்றத்தால் (1944) 1 கேபி 718 இல் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. அனைத்து நீதியர் அமர்வுகளும், முழு அமர்வுகளால் உருவாக்கப்பட்ட நீதிமன்ற முன்மாதிரிகளுக்கு கட்டுப்பட்டிருப்பதாக கருதின, நீதித்துறை நல்லிணக்கம் என்ற அடிப்படையில் மட்டுமின்றி, ஒரு நீதியர் அமர்வை விட ஒரு முழு அமர்வில் அதிக எண்ணிக்கையிலான நீதிபதிகள் உள்ளனர் என்ற அடிப்படையிலும் கூறப்பட்டது. ஒரு முழு அமர்வால் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு நீதித்துறை முன்வழக்கு தீர்ப்பு முறையை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டியிருந்தால், அந்த வழக்கை மாற்றியமைக்க கோரப்பட்ட முன்னாள் முழு அமர்வின் எண்ணிக்கையை விட அதிகமான நீதிபதிகளைக் கொண்ட முழு அமர்வுக்கு இந்த விஷயத்தை அனுப்புவது வழக்கமான நடைமுறையாக இருந்தது. குறைந்த எண்ணிக்கையிலான நீதிபதிகளைக் கொண்ட ஒரு முழு அமர்வின் முன்வழக்கு தீர்ப்பு முறையை விட ஒரு நீதியர் பேராயத்தின் முன்வழக்கு தீர்ப்பு முறையை விட அதிக செயல்திறன் மற்றும் கட்டுப்படுத்தும் அதிகாரம்

கொண்டது என்று கருதுவது நடைமுறையாகும். இந்த நடைமுறையை மாண்புமிகு தலைமை நீதியரசர் திரு. பியூமாண்ட், 43 பம்பாய் எல்.ஆர் 864 பக்கம் 868 : (AIR 1941 பம்பாய் 408 at பக்கம் 409) இல் விமர்சித்தார். இந்த விமர்சனம் நியாயமானதா இல்லையா என்பது குறித்து இந்த வழக்கில் எந்த கருத்தையும் தெரிவிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. இருப்பினும், மேற்கண்ட வழக்கில் கற்றறிந்த தலைமை நீதிபதியின் கருத்துக்கள், ஒரு முழு அமர்வில் அதிக எண்ணிக்கையிலான நீதிபதிகள் இருக்கும்போது, அது அதிக எண்ணிக்கையிலான நீதிபதிகளின் முடிவு மட்டுமல்ல, அதிக எண்ணிக்கையிலான நீதிபதிகளின் கூட்டு விவாதங்கள் மற்றும் விவாதங்களிலிருந்து எழும் ஒன்றாகும் என்ற முக்கியமான உண்மையை புறக்கணிக்கிறது. அதிக எண்ணிக்கையிலான நீதிபதிகள் குறைந்த எண்ணிக்கையிலான நீதிபதிகளைக் கொண்ட முழு அமர்வைக் காட்டிலும் அதிக எண்ணிக்கையிலான நீதிபதிகளைக் கட்டுப்படுத்தும் அதிகாரம் கொண்டவர்கள்..... மேற்கூறிய இரண்டு வழக்குகளில் 1) ஏஐஆர் 1960 எஸ்சி 936 (2) ஏஐஆர் 1960 எஸ்சி 1118 ஆகியவற்றில்

உச்சநீதிமன்றத்தின் மேன்மைமிகு நீதிபதிகள் அளித்த கருத்துக்களைக் கருத்தில் கொண்டு, இந்தியாவில் நிலவும் கருத்து என்னவென்றால், ஒரு நீதியர் பேராயத்தின் முடிவை ஒரு முழு அமர்வின் முடிவை விட முன்னுரிமை அளிக்க வேண்டும்.

xxxx xxxx xxxx

கற்றறிந்த மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. பி.என்.பகவதி பிறப்பித்த உத்தரவு பின்வருமாறு:–

xxxxx xxxxxx xxxxxxx

117. .....முந்தைய முழு அமர்வில் அடுத்தடுத்த முழு அமர்வை விட குறைவான நீதிபதிகள் இருந்தபோதிலும், உயர்நீதிமன்றத்தின் முந்தைய முழு அமர்வின் முடிவைப் பின்பற்ற உயர்நீதிமன்றத்தின் அடுத்தடுத்த முழு அமர்வு கடமைப்பட்டுள்ளதா? இறுதியில் கேள்வி ஒரு குறுகிய ஒன்றாகத் தீர்க்கப்படுகிறது, அதாவது, எண் வலிமையின் மேலான கொள்கை எவ்வளவு தூரம் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். உயர்நீதிமன்றத்தின் முழு அமர்வுகளில் உள்ள நீதிபதிகளின் எண்ணிக்கை எதுவாக இருந்தாலும், நான்கு நீதிபதிகள் கொண்ட முழு அமர்வு, மூன்று நீதிபதிகள் கொண்ட முழு அமர்வின் முந்தைய

முடிவை ரத்து செய்ய முடியும். ஐந்து நீதிபதிகள் கொண்ட முழு அமர்வு, நான்கு நீதிபதிகள் கொண்ட முழு அமர்வின் முந்தைய முடிவை இப்படி முன்னும் பின்னுமாக ரத்து செய்ய முடியும். மாண்புமிகு தலைமை நீதியரசர் திரு. பியூமாண்ட், 43 பம்பாய் எல்.ஆர். 864: (ஏ.ஐ.ஆர். 1941 பம்பாய் 408) இல் இந்த நிலைப்பாட்டின் சரியான தன்மை குறித்து பின்வரும் சொற்களில் ஒரு சந்தேகத்தை வெளிப்படுத்தினார்:

".....நான்கு நீதிபதிகளின் ஏகமனதான முடிவை நான்கு நீதிபதிகள் என்ற பெரும்பான்மையில் ஐந்து நீதிபதிகள் நிராகரிக்க முடியும் என்று கருதப்பட்டது, இதன் நிகர விளைவு என்னவென்றால், ஒருங்கிணைந்த அதிகார வரம்பைக் கொண்ட ஐந்து நீதிபதிகளின் கருத்தை விட நான்கு நீதிபதிகளின் கருத்து மேலோங்கி இருந்தது. ஒரு முழு அமர்வின் அதிகாரங்கள் மற்றும் அமைப்பில் மிகக் குறைந்த அதிகாரம் இருப்பதாகத் தெரிகிறது.–ஒரு முழு அமர்வு ஒரு நீதியர் அமர்வை நிராகரிக்க முடியும் என்பதிலும், ஒரு முழு அமர்வு மூன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட நீதிபதிகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதிலும் எந்த சந்தேகமும் இருக்க முடியாது; ஆனால், பிந்தைய அமர்வில்

முந்தையதை விட அதிகமான நீதிபதிகள் இருக்கிறார்கள் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக, பிந்தைய முழு அமர்வு முந்தைய முழு அமர்வை ரத்து செய்ய முடியும் என்று கருதுவது முரண்பாடாகத் தோன்றும். அப்படி விதி இருந்தால், ஏழு நீதிபதிகள் கொண்ட அமர்வு, நான்கு அல்லது மூன்று என்ற பெரும்பான்மையில், ஆறு நீதிபதிகள் கொண்ட அமர்வின் ஒருமித்த முடிவை நிராகரிக்க முடியும், இருப்பினும் அனைத்து நீதிபதிகளும் ஒருங்கிணைந்த அதிகார வரம்பைக் கொண்டுள்ளனர்."

..... இந்த சூழ்நிலையின் முரண்பாடுதான் மாண்புமிகு தலைமை நீதியரசர் திரு. பியூமாண்ட் அவர்களை மேற்கூறிய கருத்துரைகளை குறிப்பிடத் தூண்டியது. இந்த முரண்பாடு எண்ணிக்கையில் மேன்மை என்ற கோட்பாட்டில் உள்ளார்ந்துள்ளது. உயர்நீதிமன்றத்தின் முழு அமர்வுகளுக்கும் இந்தக் கோட்பாட்டை ஏற்பதற்கு அது தடையாக இருக்கக் கூடாது. உயர்நீதிமன்றத்தின் நான்கு அல்லது ஐந்து நீதிபதிகள், ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியாக அமர்ந்து, ஒரு குறிப்பிட்ட எழுவினாவில் சட்டத்தைப் பற்றி ஒரு கருத்தை எடுக்கும்போது,

இரண்டு நீதிபதிகள் கொண்ட நீதியர் அமர்வு வேறுபட்ட கருத்தை எடுக்கும்போது அல்லது மூன்று அல்லது நான்கு நீதியர் அமர்வுகள், ஒவ்வொன்றும் இரண்டு நீதிபதிகளை கொண்டிருக்கும்போது, ஒரு சட்டப் பிரச்சினையில் ஒரு கருத்தை எடுக்கும்போது, மூன்று நீதிபதிகள் கொண்ட முழு அமர்வு வேறுபட்ட கருத்தை எடுக்கும்போது அதே அசாதாரண நிலைமை ஏற்படுகிறது. முந்தைய வழக்கில் நான்கு அல்லது ஐந்து நீதிபதிகளின் கருத்தை விட இரண்டு நீதிபதிகளின் கருத்து மேலோங்குகிறது, பிந்தைய வழக்கில் எட்டு அல்லது பத்து நீதிபதிகளின் கருத்தை விட மூன்று நீதிபதிகளின் கருத்து மேலோங்குகிறது, இருப்பினும் அனைத்து நீதிபதிகளும் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட அதிகார வரம்பில் உள்ளனர். எனவே, இந்த முரண்பாடு, உயர்நீதிமன்றத்தின் முழு அமர்வுகளுக்கிடையேயான எண்ணிக்கை வலிமையின் மேன்மை என்ற கோட்பாட்டைப் பயன்படுத்துவதற்கு எதிரான சரியான வாதமாக இருக்க முடியாது. எண்ணிக்கையில் மேலான பலம் என்ற கொள்கை, நான் ஏற்கனவே மேலே சுட்டிக்காட்டியுள்ளபடி, சட்டத்திற்கு

நெகிழ்வுத்தன்மையைக் கொடுக்கிறது மற்றும் தவறான முடிவுகளை திருத்துவதற்கான உயர் நீதிமன்றத்தின் கட்டமைப்பிற்குள் ஒரு எளிதான பொறிமுறையை வழங்குகிறது, இது இல்லையெனில் உச்சநீதிமன்றத்திற்கு மேல்முறையீடு செய்வதைத் தவிர, மீறப்படாமல், எதிர்க்கப்படாமல் இருக்கும்." (வலியுறுத்திக் கூறப்பட்டது)

F. இந்த நீதிமன்றத்தின் அரசமைப்பு அமர்வு தாவூதி போரா சமூகத்தின் மத்திய வாரியம் மற்றும் ஒருவர் –எதிர்– மகாராஷ்டிர மாநிலம் மற்றும் ஒருவர் (2005) 2 எஸ்சிசி 673 என்ற வழக்கில் அறிக்கையிடப்பட்ட தீர்ப்புரையில் இந்திய ஒன்றியம் மற்றும் ஒருவர் –எதிர்– ரகுபீர் சிங்(இறந்தவர்) சட்டப்படியான சார்பற்றுநர்கள் மூலமாக முதலானோர் (1989) 2 எஸ்சிசி 754 என்ற வழக்கில் முந்தைய அரசியலமைப்பு அமர்வு வழங்கிய தீர்ப்பிலிருந்து மேற்கோள் காட்டப்பட்டு பின்வருமாறு தீர்வளித்தது குறிப்பிடத்தக்கது:

"10. முன்தீர்ப்பு முறைஏற்பு என்ற கோட்பாடு குறித்தும் குறிப்பிடப்பட்டது. ஷேர் சிங் –எதிர்– பஞ்சாப் மாநிலம் [(1983) 2 எஸ்.சி.சி 344 : 1983 எஸ்.சி.சி (கிரி) 461] என்ற வழக்கை மேற்கோள் காட்டி, நீதிமன்றம் வசதிக்காக இரண்டு மற்றும் மூன்று நீதிபதிகளின் பிரிவுகளாக

அமர்ந்திருந்தாலும், இரண்டு நீதிபதிகளைக் கொண்ட நீதியர் அமர்வு மூன்று நீதியர் அமர்வுகளின் முடிவுகளை ரத்து செய்யத் தொடங்குவது பொருத்தமற்றது என்று நீதியரசர் கூறினார். அவ்வாறு செய்வது ஒழுங்கு விதி மற்றும் கட்டாய முன்வழக்கு தீர்ப்பு முறையின் கோட்பாட்டிற்கு தீங்கு விளைவிப்பது மட்டுமல்லாமல், இது சட்டப் பிரச்சினைகள் குறித்த முடிவுகளில் முரண்பாடுகளுக்கு வழிவகுக்கும்; சட்டத்தின் வளர்ச்சி மற்றும் அதன் தற்கால நிலை ஆகியவற்றில் நிலைத்தன்மையும் உறுதியும் உடனடி பாதிப்பாக இருக்கும்.

xxxxx xxxxx

12. தரப்பினர்களின் கற்றறிந்த மூத்த வழக்குரைஞர் சமர்ப்பித்த சமர்ப்பிப்புகளை கவனமாக பரிசீலித்த பின்னர், மேற்கூறிய முடிவுகளில் அரசியலமைப்பு அமர்வுகள் வகுத்துள்ள சட்டத்தை ஆராய்ந்த பின்னர், சட்ட நிலையை பின்வரும் சொற்களில் சுருக்கமாகக் கூற விரும்புகிறோம்:

(1) அதிக எண்ணிக்கையில் உள்ள அமர்வு வழங்கிய தீர்ப்பில் இந்நீதிமன்றம் வகுத்துள்ள சட்டம், அதற்குக் குறைந்த அல்லது சம பலம் கொண்ட எந்த அமர்வையும் கட்டுப்படுத்தும்.

(2) குறைந்த குறைவெண் கொண்ட அமர்வு, பெரிய குறைவெண் அமர்வு எடுத்த சட்டத்தின் கருத்தை எதிர்க்கவோ அல்லது மறுக்கவோ முடியாது. ஐயம் எழும் பட்சத்தில், குறைந்த குறைவெண் கொண்ட அமர்வு செய்யக் கூடியதெல்லாம், தலைமை நீதிபதியின் கவனத்தை ஈர்த்து, எந்த அமர்வின் முடிவு பரிசீலனைக்கு வந்துள்ளதோ அந்த அமர்வின் முன் விசாரணைக்கு வைக்குமாறு கேட்டுக் கொள்வதுதான். சம பலம் கொண்ட முந்தைய அமர்வு எடுத்த கருத்து சரிதானா என்று சந்தேகித்து ஒரு கருத்தை சம பலம் கொண்ட அமர்வு மட்டுமே தெரிவிக்க முடியும். அதன்பேரில், சட்டத்தை வகுத்த தீர்ப்பை வழங்கிய குறைவெண் வரம்பை விட பெரிய குறைவெண் கொண்ட அமர்வு முன்பு இந்த வழக்கு விசாரணைக்கு வைக்கப்படலாம்.

(3)......"

G. முடிவு (1) என்னவென்றால், அதிக பலம் கொண்ட ஒரு அமர்வு வழங்கிய தீர்ப்பு, குறைந்த அல்லது சமமான பலம் கொண்ட எந்தவொரு அடுத்தடுத்த அமர்வையும் கட்டுப்படுத்தும். இது அமர்வின் பலம் மற்றும் ஒரு குறிப்பிட்ட கருத்தை எடுத்த நீதிபதிகளின் எண்ணிக்கை அல்ல, இது பொருத்தமானது என்று கூறப்படுகிறது. இருப்பினும், முடிவு (2) குறைந்த குறைவெண் கொண்ட அமர்வு, பெரிய குறைவெண் கொண்ட அமர்வு

எடுத்த சட்டத்தின் கருத்தை எதிர்க்கவோ அல்லது மறுக்கவோ முடியாது என்பதை முற்றிலும் தெளிவுபடுத்துகிறது. குறைவெண் என்பது வழக்கை விசாரித்த அமர்வின் வலிமையைக் குறிக்கிறது.

H. எனவே, ஒரு குறிப்பிட்ட கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும் நீதிபதிகளின் எண்ணிக்கை முக்கியமல்ல, ஆனால் அமர்வின் வலிமை தீர்ப்பின் பிணைப்பு தன்மையை தீர்மானிக்கிறது என்று சரியாக முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

குறித்தனுப்புகை முடித்துவைக்கப்பட்டது.

<u>பொறுப்புத் துறப்பு</u>

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி, தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கும் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கும் உட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களுக்கும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப் பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும்."